

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

02 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2019, în cauza penală în privința lui

Butucel Ion xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 13.12.2018 - 27.03.2019;

Instanța de apel: 02.05.2019 - 04.06.2019;

Instanța de recurs: 16.07.2019 - 02.10.2019,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 27 martie 2019, cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, Butucel Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de păstrare, transportare, vânzare a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, de a ocupa funcții în domeniul farmaceuticii și alte activități legate de gestionarea substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani.

În baza art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 3 ani.

A fost respinsă cererea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul lui Butucel Ion, în contul statului cheltuielile judiciare în urma efectuării raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-4134 din 08.11.2018 în sumă de 1680 lei. Toate aceste cheltuieli judiciare fiind trecute în contul statului, potrivit prevederilor art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Butucel Ion, începând cu o perioadă de timp nestabilă de organul de urmărire penală, urmărind scopul păstrării ilegale a analogilor drogurilor, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului său, a procurat în circumstanțe necunoscute de către organul de urmărire penală cu scop de consum propriu și a păstrat la

domiciliul său pe adresa str. xxxx, un plic din hârtie și unul din staniol cu masă vegetală uscată și mărunțită, în cantitate totală de 3,735 g, până la 04.09.2018, orele 21:45, când a fost ridicat de către colaboratorii de poliție a IP Buiucani, mun. Chișinău.

Conform concluziei raportului de constatare tehnico-științifică 34/12/1-R-4134 din 08.11.2018, în depunerile de culoare cafenie, de pe suprafața foliei de staniol de culoare albastră cu sur depistată la 04.09.2018, pe str. xxxx, la Butucel Ion, s-a depistat nicotin, care nu se atribuie la substanțele stupefiante, psihotrope și precursorii acestora, și cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201, în cantitate de 0,034 g., în masa vegetală uscată și mărunțită de culoare galbenă, depistată și ridicată în aceleași circumstanțe s-a depistat cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201, care nu este inclus în Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 5 octombrie 2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului. Cantitatea maselor vegetale ce conține cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201 constituie 3,701 gr.

Potrivit scrisorii parvenite de la IMSP Dispensarul Republican de Narcologie nr. 01/-12/632 din 18.04.2017, înregistrate în cancelaria CTCEJ al IGP MAI al RM, la 20.07.2014, cu nr.569, substanța MDMB(N)-2201 este analog al substanței AB- INACA-CHM, care e inclusă în Tabelul I. Substanțe stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale, Lista nr.2. Substanțe psihotrope, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 05.10.2004.

Conform Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2016, cu privire la Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, cantitatea de 3,735 g, AB-PINACA-CHM, constituie proporții deosebit de mari.

3. Nefiind de acord cu sentința menționată procurorul a depus apel, solicitând casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Butucel Ion să-i fie stabilită pedeapsă de 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor altor persoane și de a exercita activitatea legată de circulația substanțelor narcotice și psihotrope pe un termen de 5 ani, cu încasarea cheltuielilor din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor legate de efectuarea constatării tehnico-științifice în sumă de 1680 lei.

În argumentarea apelului declarat, acuzatorul de stat a invocat că:

- pedeapsa stabilită inculpatului, cu suspendare condiționată a executării pedepsei, pentru infracțiunea prevăzută de art. 217 alin.(4) lit.b) Cod penal, care este o infracțiune din categoria celor grave, este prea blândă și contrar prevederilor art. 61 Cod penal, nu-și va atinge scopul de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui cât și din partea altor persoane;

- în ultima perioadă de timp, se atestă o creștere alarmantă a infracțiunilor ce țin de circulația ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor, a numărului persoanelor care consumă astfel de substanțe, însă instanța nu a ținut cont de scopul pedepsei care primordial trebuie să restabilească echitatea socială și să prevină săvârșirea

de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului cât și a altor persoane, iar aplicarea unei pedepse neprivative de libertate în context va duce la încurajarea pe viitor a comiterii infracțiunilor similare de către alte persoane;

- prin aceeași sentință la soluționarea solicitării procurorului privind încasarea de la inculpatul Butucel Ion în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată pentru efectuarea constatării tehnico-științifice nr.34/12/1-R-4134 din 08.11.2018, în sumă de 1680 lei, iar instanța incorect a apreciat prevederile art. 227 Cod de procedură penală;

- chiar și dacă instanța a considerat că cheltuielile legate de efectuarea constatării tehnico-științifice nr. 34/12/1-R-4134 din 08.11.2018, nu urmează a fi suportate de Butucel Ion, acesta urma a-1 elibera de plata cheltuielilor judiciare conform prevederilor alin. (3) al art. 229 Cod de procedură penală, motivând soluția dată, dar nu făcând trimitere la prevederile art. 227 alin. (2) pct.4) Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2019 a fost respins apelul declarat ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Colegiul penal a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea acțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

La stabilirea și individualizarea pedepsei în temeiul art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de fond a stabilit lipsa circumstanțelor agravante, iar ca circumstanță atenuantă a reținut căința sinceră. Având în vedere personalitatea inculpatului, care anterior nu a fost condamnat, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, prima instanță a concluzionat că corectarea și resocializarea inculpatului Butucel Ion, este posibilă prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare în limitele sancțiunii art. 217 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, deopotrivă cu suspendarea condiționată a executării acesteia în temeiul art. 90 Cod penal, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de păstrare, transportare, vânzare a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, de a ocupa funcții în domeniul farmaceuticii și alte activități legate de gestionarea substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani, pedeapsă care este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire social și principiile morale.

Ținând cont de cele menționate, în opinia instanței de apel, este justă și legală concluzia instanței de fond privind aplicarea față de inculpat a unei pedepse în formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă, având în vedere conglomeratul de circumstanțe evidențiate, astfel că față de inculpatul Butucel Ion, echitabil a fost aplicată sancțiunea penală neprivativă de libertate, aceasta fiind corespunzătoare faptei comise, dar și având în vedere scopul legii penale, care indică asupra corectării și reeducării inculpatului în vederea neadmiterii pe viitor a careva

încălări a ordinii de drept.

Totodată, ținând cont de faptul că pedeapsa penală are drept scop reeducarea condamnatului, aceasta din urmă nicidecum nu trebuie să creeze careva suferințe fizice și psihice, persoanelor atrase la răspundere penală, fapt care denotă că sancțiunea dată va avea un efect pozitiv asupra conștientizării de către inculpat a pericolului social al acțiunilor comise.

De asemenea, Colegiul penal a apreciat ca nefondată solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpat în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare legate de efectuarea expertizelor judiciare în sumă de 1680 lei, or, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului.

În acest context s-a reținut că, raportul de constatare tehnico-științifică a fost ordonat de către organul de urmărire penală în vederea constatării dacă substanța ridicată de la inculpat conține substanțe narcotice, psihotrope, or, este analog al acestora, în urma săvârșirii infracțiunii de către inculpatul Butucel Ion, fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt stinse în sarcina acuzării.

Astfel, instanța de apel a reiterat că, cheltuielile pentru efectuarea expertizei judiciare, sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale întru acumularea probatoriului necesar și că acestea sunt trecute, de fapt, în contul statului și nu urmează a fi puse pe seama inculpatului, or, aceste acțiuni țin de activitatea organului de urmărire penală, care are un rol activ în procesul de depistare a diferitor circumstanțe care dovedesc infracțiunea și identifică făptuitorul, pentru aducerea învinuirii de stat. Trecerea cheltuielilor judiciare în procesul penal în contul statului își are temeiul în necesitatea desfășurării procesului penal din oficiu, pentru ca nici un infractor să nu rămână nepedepsit. Or, într-o situație contrară, acest principiu nu-și mai are valoarea.

5. Împotriva hotărârii menționate procurorul a declarat recurs ordinar, în care a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului procurorul a invocat că:

- în cadrul examinării cauzei și emiterii hotărârii nu s-a luat în considerație faptul că în cauza penală au fost suportate cheltuieli în sumă de 1680 lei pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-r-4134 din 08.11.2018, sumă ce urma a fi încasată de la inculpat în beneficiul statului și astfel, decizia instanței de apel contravine prevederilor art. 227 alin. (1-3), 229 Cod de procedură penală;
- la stabilirea pedepsei instanța de judecată în mod eronat a numit o pedeapsă mai blândă inculpatului cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, contrar prevederilor art. 61, 75 Cod penal.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Dispoziția art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent. Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă în cerere temeiuri care în mod evident nu sunt subsecvente circumstanțelor cauzei, sau când argumentele formulate de recurent nu au un fundament juridic.

Reieșind din criticele expuse de procuror, se constată că acesta contestă decizia instanței de apel, de altfel și soluția primei instanțe din două considerente, și anume pentru că, în opinia lui, instanțele eronat au numit în privința inculpatului o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal și nu au dispus încasarea cheltuielilor judiciare de la Butucel Ion în sumă de 1680 lei, pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-r-4134 din 08.11.2018, întemeindu-și argumentele în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

Colegiul penal reține ca fiind vădit nefondată revendicarea procurorului în partea ce ține de pretinsa încălcare admisă de instanța de apel, prevăzută de pct. 6) Cod de procedură penală, privitor la neîncasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-r-4134 din 08.11.2018, dat fiind că, în dispoziția art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală, este stipulat expres că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul. În situația când efectuarea expertizei a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea acesteia urmează a fi achitate din contul mijloacelor bănești ale bugetului de stat, nu din contul inculpatului.

Potrivit art. 75 alin. (3) din Legea nr. 68 din 14 aprilie 2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art.142 alin.(2) din Codul de procedură penală. Excepția despre care ne relevă legiuitorul cuprinsă în art. 142 Cod de procedură penală, nu este incidentă cauzei date.

Prin urmare, corect instanța de apel a statuat asupra faptului că, plata pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-r-4134 din 08.11.2018 în sumă de 1680 lei, urmează a fi încasată din contul bugetului de stat, dar nu a

inculpatului, întrucât o acoperire legală nu există în acest sens, adică pretențiile procurorului vizavi de acest subiect sunt vădit nefondate.

Referitor la criticele recurentului invocate sub aspectul prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, precum că instanțele de judecată nu au individualizat corect pedeapsa aplicată inculpatului, Colegiul consideră că corect s-a dispus, la caz, executarea pedepsei prin suspendare condiționată, pentru săvârșirea infracțiunii incriminate prin rechizitoriu.

Or, cauza a fost soluționată de prima instanță în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, adică inculpatul în temeiul acestei proceduri simplificate a beneficiat de redozarea cu o treime a limitelor maxime și minime ale sancțiunii prevăzute de norma incriminată cuprinse între limitele de la 1 la 6 ani închisoare, ce conform alin. (8) constituie între 4 ani și respectiv, 8 luni, ceea ce în consecință i-a permis instanței să-i stabilească inculpatului pedeapsa de 2 ani închisoare, iar conform art. 90 Cod penală, să dispună suspendarea condiționată a executării acesteia pe un termen de probațiune de 3 ani.

Colegiul reține că, la aprecierea cuantumului pedepsei penale și modului de executare instanța de judecată a reținut că, inculpatul a recunoscut vina în comiterea faptei imputate, fiind la prima abatere legală, s-a căit sincer de cele comise, precum și vârsta tânără.

Referitor la motivele invocate de recurent în acest sens, Colegiul menționează că, potrivit principiului individualizării pedepsei penale (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

La caz, Colegiul penal constată că instanța de apel menținând soluția primei instanțe privind aplicarea pedepsei principale sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării acesteia, corect a stabilit că corectarea și reeducarea lui Butucel Ion este posibilă fără privarea de libertate, punând la baza soluției prevederile art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, deoarece în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, inculpatul a solicitat examinarea cauzei în procedură

simplificată, recunoscându-și vina în cele comise, precum și gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, personalitatea celui vinovat și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea.

Subsidiar, instanța menționează că, procurorul nu a invocat careva motive care ar justifica aplicarea unei pedepse mai aspre în privința inculpatului, or, criticile formulate de procuror au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale și în instanța de apel și cărora li s-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, iar argumentele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare în sensul rejudecării deciziei instanței de apel.

Colegiul constată, că pedeapsa individualizată de instanțele de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane, nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de procuror și potrivit legii se impune inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2019, în cauza penală în privința lui Butucel Ion, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 02 octombrie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun